

Dr. Marosi Endre

Még a Monarchia idején, Nagyváradon 1915. augusztus 1-én látta meg Marosi Endre a napvilágot, egyszerű, becsületos, hithű katolikus családban. Édesanyja korán meghalt, ám 1919-ben egy kedves nevelőnő lépett a helyébe, édesapja feleségeként. Az iskolát szülővárosában kezdte, de 14 évesen az 5. gimnáziumi osztályt már Szegeden, a piaristáknál folytatta, itt is érettségizett. A gimnázium elvégzése után nem volt kétséges, hogy a papi pályát választja hivatásul, hiszen már kisgyermekkorától erre vágyott. Felvételt nyert a szegedi teológiára, ahol a tíz szemeszter alatt megalapozta tudását. A mai napig nagy szeretettel és tisztelettel emlékezik vissza a szegedi egyetemi évekre, ahol nagy tudású, bölcs és igazságos tanárai voltak. 1938. május 31-én szentelték pappá. Tíz év múlva megírta disszertációját, melynek témája az Oltáriszentség bemutatása és értelmezése volt.

Dombegyházán, Csanádapácán és Szarvason káplánkodott. Szarvasról 15 hónapra átkerült Debrecenbe. A következő állomás Biharkeresztes volt, ahol kezdetben plébánosként tevékenykedett. Innen Békéscsaba – Erzsébetre helyezték, ahol mint káplán folytatta hivatását, majd Orosházán és Újkígyóson is ebben a beosztásban tevékenykedett. Az 1956-os események következtében némi enyhülés látszott az egyházi életben, ám újabb és újabb konfliktusok támadtak az atya és a politika között. Szeghalomba küldték, amely erősen kommunista beállítottságú volt. Ez az ún. „szeghalmi időszak” (1960-1970) óriási hitet, kitartást és optimizmust követelt, de töretlen és mély hite erősnek bizonyult! A kezdeti ellenszenv, hidegség rövid idő alatt átalakult szeretetté, tiszteletté és sok-sok életre szóló barátság is szövődött. 1971-ben Mezőberénybe került. 28 év alatt számos fiatalnak és idősnek adott lelki segítséget és támaszt. Bölcsességéért, természetességéért nagy tisztelettel és szeretettel tekint rá mindenki.

Hogy mit üzen az atya a mai fiatalságnak? Mindenekelőtt azt, hogy próbáljunk meg mindannyian gondolkodni! Törődjünk azzal, hogy milyen nagyszerű dolog embernek lenni, becsüljük meg saját emberi méltóságunkat. Fektessünk nagyobb hangsúlyt magyarságunkra, igyekezzünk minél jobban elmélyedni a magyar irodalom kiváló műveiben. Ne kerüljünk se a Nyugat, se a Kelet vonzásába.

Dr. Marosi Endre életével, munkájával, elhivatottságával nemcsak a hívő emberek, de minden ember számára példa lehet. Eltökéltége, a szolgált ügy iránti föltétlen alázata alapján döntött úgy a képviselő-testület, hogy 1999-ben „Mezőberényért” kitüntetéssel ismeri el eddigi munkásságát.